

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28

гр. В., 27.03.2023 г.

ОС – В. в закрито заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В.Й.М.

като разгледа докладваното от В.Й.М. Търговско дело № 20221300900036 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба ОТ„Т.Б.” АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Г.В.” № представлявано от адв. И. С. Б., пълномощник - адрес за връчване: Адвокатско дружество К.,К. и Съдружници адв. И. Б. гр. С., ул. „К.Ш.” №*, партер против: „Ф-Г” ООД — в несъстоятелност ЕИК * адрес за връчване: Синдик П. И. Ц. гр. П., ул. "С." №*, ВХ.*, ЕТ.*, АП.* с цена на иска- 393 029.38 евро с левова равностойност от 768 698.65 лева

Поддържа се, че „ТОКУДА БАНК” АД е кредитор на горепосочения длъжник „Ф-Г” ООД — в несъстоятелност на основание предоставен на ответника кредит па основание Договор за банков кредит №055-156-001/09.12.2009г. и Анексите към него.

Поради неизпълнение от страна на длъжника на кредитните му задължения към Банката, последната се снабдила със Заповед за незабавно изпълнение № : 201566-РЗ/02.11.2020 г. и Изпълнителен лист от същата дата срещу длъжника по ч.гр.д. №: 1975/2020 г. на РС В..Заповедта за незабавно изпълнение е била връчена на ответника от ДСИ и ответникът е депозирал възражение против заповедта. Банката е уведомена за възражението и за възможността за предявяване на иск за установяване на вземанията си на 10.10.2022 г.

В определения в чл. 415 от ГПК срок, е предявен иск за установяване на вземанията на Банката против ответника, за изпълнението на които са издадени посочените Заповед за незабавно изпълнение №: 201566-

РЗ/02.11.2020 г. и Изпълнителен лист от същата дата срещу длъжника по ч.гр.д. № : 1975/2020 г. на РС В..

С Решение №: 86/30.11.2015 г. по т.д. №: 467/2013 г. на ОС В. „Ф-Г“ ООД е обявено в несъстоятелност. Всички парични задължения на длъжника по кредитния договор станали изискуеми от посочената дата на решението за обявяване в несъстоятелност (чл. 617, ал. 1 от ТЗ). Спрямо длъжника всички вземания на Банката по кредитния договор са предявени и съответно включени от синдиците в производството във влезлия в сила Списък на приетите вземания, т.е. съществуването и изискуемостта на кредитните вземания вече се ползват със сила на пресъдено нещо между страните.

Моли Съда да признае за установено, че ответникът „Ф-Г“ ООД - в несъстоятелност с ЕИК : * дължи на „Т.Б.“ АД наред с останалите и сумата, посочена по основание и размер в Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК №: Заповед за незабавно изпълнение №: 201566-РЗ/02.11.2020 г. и Изпълнителен лист от същата дата по ч.гр.д. №: 1975/2020 г. на РС В., **в размер на 393 029.38 Евро, с левова равностойност от 768 698.65 лева, представляваща част от изискуема главница по кредита в общ размер на 445 029.38 евро, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.10.2020г. до изплащане на вземането, както и сумата от 15 373.97 лева — разноси по заповедното производство.**

Поддържа се **искане за спиране на настоящото производство** , тъй като в производството по несъстоятелност Банката предявила по реда на чл. 685 от ТЗ вземанията си от ответника (дължими на основание няколко договора за банков кредит), включително и настоящите. Така предявените вземания са изцяло приети (в раздел 15, трети ред на стр. 4 от списъка) от синдиците на ответното дружество чрез Списък на приетите вземания от 25.06.2015 г., обявен в Търговския регистър по партида на ответника с вписване №: 20150713151359, който Списък е одобрен от съда по несъстоятелността с Определение №: 34/11.08.2015 г., обявено в Търговския регистър по партида на ответника с вписване №: 20150812153135.

Настоящата Искова молба е предявена за избягване на неблагоприятните последици от евентуално обезсилване на издадените ЗНИ и ИЛ.

С разпореждане № 53 /14.11.2022г препис от исковата молба и

доказателствата е изпратено на „Ф. –г“ООД/н/, които са депозирали писмен отговор , в който посочват, че с Решение № 86 от 30.11.2015 година постановено по търг. д. №*67/2013 год, ВОС е обявил в несъстоятелност ответника „Ф.- Г „ООД гр. В..

Исковата молба е подадена във ВОС след датата на обявяването на несъстоятелността по отношение на ответника.

Съгласно чл, 637 ал. 6 от ТЗ след откриване производство по несъстоятелност е **недопустимо** образуването на нови съдебни или арбитражни производства по имуществени, граждански или търговски дела срещу длъжника, освен за: 1. защита на правата на третите лица, които са собственици на вещи, находящи се в масата на несъстоятелността; 2. трудови спорове; 3. парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица.

По процесния Договор за банков кредит № 055-156-001 от 09.12.2009 год, с молба за предявяване на вземания по реда на чл. 685 от ТЗ, ищецът е предявил това вземане в производството по несъстоятелност и както сам признава в исковата си молба, това вземане е **прието и е включено** от Синдика в списъка на приети вземания, които списък е одобрен с Определение №34 от 11.08.2015 год от съдът по несъстоятелността.

Съгласно разпоредбите на Търговския закон - чл. 638 ал. 4, относно приетите в производство по несъстоятелност вземания, образуваните за същите вземания граждански и търговски дела се прекратяват.

С оглед на тези съображения **молят съда да прекрати** производството по делото.

Правят възражение за незаконосъобразност на актовете постановени от РС-В. в заповедното производство.

Искът е предявен по реда на глава тридесет и седма — Заповедно производство по чл. 422 от ГПК, след подадено възражение по чл. 414 от ГПК от страна на ответника. Основание за предявяване на иска е оспорената по реда на чл. 414 от ГПК Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК.

Ч гр. дело № 1975/2020 год е образувано от ВРС по време когато ответното дружество е било в производство по несъстоятелност, което както се посочи по горе е от 2015 год.

В районен съд, при образуване на делото не се е съобразил със разпоредбата на чл. 637 ал. 6 от ТЗ според която, след откриване на производство по несъстоятелност е недопустимо образуването на нови съдебни или арбитражни производства по имуществени, граждански или търговски дела срещу длъжника.

След като Районният съд не се е съобразил с тази законова разпоредба то и неговият акт е **незаконосъобразен** и не може да породи ефект за претендираното вземане

Постъпила е и **молба вх № 2839 /29.12.2022 от Т.Б."** АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Г.В." № *, представлявано от адв. И. С. Б., пълномощник **против „ГТ –В.Т.“ ЕООД, ЕИК : ***, за **конституиране на втори допълнителен ответник** по делото, съобразно определение от 04.1.202г на ВРд, с което се указва на банката да предяви установителен иск във връзка с възражение на „ГТ –В.Т.“ ЕООД.

Съдът разпорежда, че **препис от молба вх.№ 2839/ 29.12.2022 от Т.Б."** АД , с искане за конституиране на втори допълнителен ответник по делото следва да се изпрати **за становище** на „ГТ –В.Т.“ ЕООД, ЕИК : * , както и на Синдика на „Ф-Г" ООД — в несъстоятелност П. И. Ц. , което становище да се заяви по делото **в едноседмичен срок от съобщението.**

По делото е постъпило такова от „ГТ –В.Т.“ ЕООД, ЕИК : * , в което поддържат, че молбата на ищеца „Т.Б." АД гр. С. е недопустима и неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Посочват, че искът по чл. 422 ГПК е установителен иск на кредитора за установяване на вземане срещу длъжника, за което вземане е **издадена** съответната Заповед за изпълнение.

Със Заявление рег. № 262454/25.10.2020 год по описа на ВдРС, заявителят „Т.Б." АД е поискало издаване на Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК само срещу „Ф-Г" ООД /н/ гр. В. относно парично вземане по Договор за банков кредит.

Предмет на делото по иска, предявен по реда на чл. 415 ал. 1 съответно чл. 422 ГПК, както и **страните по него** се определят от заявителя „Т.Б." АД ,за съществуването на това вземане за което вече е издадена Заповедта за незабавно изпълнение.

С решението по този иск, съдът следва да се произнесе за съществуването или несъществуването **на същото право** за което вече е издадена Заповедта за изпълнение. В производството по иска с правно основание чл.422 ГПК **е недопустимо** да се изменя основанието и страните от което произтича вземането по издадената Заповед за изпълнение

Недопустимо е **да има различие** както по отношение на размера на вземането така и по отношение на страните по заявлението на ищеца по чл. 417 ГПК и по исковата молба. Това е така защото производството по чл. 422 във вр. с чл.415 ГПК е специално и пряко обвързано със заповедното производство по чл. 417 ГПК .

Недопустимо е в решението на съда, ако се уважи иска, да се запише, че признава за установено, че в полза на ищеца съществува парично вземане и срещу друго дружество- „ГТ- В.Т." ЕООД по договор за банков кредит, след като това дружество **не е страна** по този договор и няма никакви задължения по него.

Посочват, че дружество е подало възражение по реда на чл. 414 от ГПК по ч. гр. д. № 1975/2020 год по описа на ВдРС, но това е въз основа на връчена от Държавен съдебен изпълнител Покана за доброволно изпълнение като ипотекарен длъжник и с една единствена цел: да се поиска от съда издал Заповедта за незабавно изпълнение **да спре** изпълнението на същата, оттам **да се спре** и принудителното изпълнение по изпълнителното дело, за да може дружество да организира защитата си чрез предявяването на други установителни иски, с които да се докаже, че ищецът няма ипотечно право върху имотите собственост на дружеството.

Моли Съда да остави подадената молба от ищеца за привличане на дружеството, „ГТ –В.Т.“ ЕООД, ЕИК : * като втори допълнителен ответник без уважение.

Вят ОС, като взе предвид данните по делото, прие за установено следното :

По допустимостта на предявеният иск :

Делото е образувано по искова молба ОТ „Т.Б.” АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. С., против: „Ф-Г” ООД — в несъстоятелност ЕИК * адрес за връчване: Синдик П. И. Ц. гр. П., ул. "С." №*, ВХ.*, ЕТ.*, АП.* с цена на иска- 393 029.38 евро с левова равностойност

от 768 698.65 лева Съда, с искане съда да признае за установено, че ответникът „Ф-Г” ООД - в несъстоятелност с ЕИК : * дължи на „Т.Б.” АД наред с останалите и сумата, посочена по основание и размер в Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК №: Заповед за незабавно изпълнение №: 201566-РЗ/02.11.2020 г. и Изпълнителен лист от същата дата по ч.гр.д. №: 1975/2020 г. на РС В., в размер на 393 029.38 Евро, с легова равностойност от 768 698.65 лева, представляваща част от изискуема главница по кредита в общ размер на 445 029.38 евро, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.10.2020г. до изплащане на вземането, както и сумата от 15 373.97 лева — разноси по заповедното производство.

С Решение № 86 от 30.11.2015 година постановено по търг. д. №*67/2013 год, В ОС е обявил в несъстоятелност ответника „Ф.- Г „ООД гр. В..

Искът е с правно основание чл.422 ГПК.

Предявяването на иск по реда на чл.422, ал.1 ГПК има за цел да се установи със сила на пресъдено нещо съществуването на парично вземане, за което ищецът - кредитор се е снабдил със заповед за изпълнение по чл.410 ГПК или чл.417 ГПК. Правен интерес от предявяване на иска възниква в случай на подадено от длъжника възражение в срока по чл.414 ГПК. Възражението съдържа оспорване на вземането, материализирано в заповедта за изпълнение, и препятства влизането на заповедта в сила. Поради това, както е посочено в т.10.а. от Тълкувателно решение №*/2013 от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, до момента на оттегляне на възражението са налице процесуалните предпоставки за съществуването и за надлежното упражняване на правото на иск по реда на чл.422, ал.1 ГПК, в т. ч. и правен интерес от водене на иска като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на исковото производство. Влязлото в сила решение, с което вземането се признава за съществуващо, разрешава окончателно спора между длъжника и кредитора относно съществуването на вземането. Като последица от решението заповедта за изпълнение влиза в сила - чл.416, ал.2 ГПК, с което се създава безспорност по отношение на правото на кредитора да проведе принудително изпълнение за вземането си, легитимирайки се с издаден въз основа на влязлата в сила заповед

изпълнителен лист, а в хипотезата на заповед по чл.417 ГПК - с издадения при условията на чл.418, ал.2 ГПК изпълнителен лист. По силата на чл.429, ал.3 ГПК изпълнителният лист срещу длъжника има сила и срещу третото лице, дало своя вещ в залог или ипотека за обезпечение на дълга, когато кредиторът - взыскател насочва изпълнението върху тази вещ.

Съгласно чл.637, ал.1 ТЗ, с откриване на производство по несъстоятелност се спират съдебните и арбитражните производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника, с изключение на трудови спорове по парични вземания и на случаите, посочени в изр.2 на чл.637, ал.1 ТЗ. Разпоредбата на чл.637, ал.1 ТЗ се прилага на общо основание спрямо висящите към момента на откриване на производството по несъстоятелност дела, образувани по предявени по реда на чл.422, ал.1 ГПК установителни иски срещу длъжника за съществуване на парични вземания, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК или чл.417 ГПК. След откриване на производството по несъстоятелност установяването на вземането е възможно и допустимо само в рамките на това производство по реда за предявяване на вземането в сроковете по чл. чл.685 ТЗ, чл.688 ТЗ и чл.639 ТЗ, респ. по реда на чл.692 ТЗ във вр. с чл.694 ТЗ. Развитието на спряното производство по чл.422, ал.1 ГПК е обусловено от изхода на производството по предявяване на вземането. В случай, че бъде включено в одобрения от съда списък на приетите вземания, с изключение на случаите по чл.694, ал.1 ТЗ, вземането се счита за прието по смисъла на чл.693 ТЗ. Приемането на вземането при условията на чл.693 ТЗ наподобява ефекта на силата на пресъдено нещо на влязлото в сила решение за уважаване на иска по чл.422, ал.1 ГПК, като създава безспорност в отношенията между длъжника и кредитора /и другите кредитори на несъстоятелността/ относно съществуването на вземането и правото на кредитора на принудително удовлетворение в производството по несъстоятелност, съобразно поредността по чл.722 ТЗ.

От момента, в който вземането придобие статут на прието вземане по смисъла на чл.693 ТЗ, кредиторът губи правен интерес от продължаване на исковото производство по чл.422, ал.1 ГПК и същото подлежи на прекратяване на основание чл.637, ал.2 ТЗ.

С приемане на вземането в производството по несъстоятелност се

постига целта на търсената с иска по чл.422, ал.1 ГПК съдебна защита и исковото производство остава без предмет, което налага прекратяването му, независимо, че възражението на длъжника по чл.414 ГПК не е оттеглено.

Исковата молба е подадена във ВОС след датата на обявяването на несъстоятелността по отношение на ответника.

Съгласно чл. 637 ал. 6 от ТЗ след откриване производство по несъстоятелност е **недопустимо** образуването на нови съдебни или арбитражни производства по имуществени, граждански или търговски дела срещу длъжника.

По процесния Договор за банков кредит № 055-156-001 от 09.12.2009 год, с молба за предявяване на вземания по реда на чл. 685 от ТЗ, ищецът е предявил това вземане в производството по несъстоятелност и както сам признава в исковата си молба, това вземане е **прието и е включено** от Синдика в списъка на приети вземания, който списък е одобрен с Определение №34 от 11.08.2015 год от съдът по несъстоятелността.

Съгласно разпоредбите на Търговския закон - чл. 638 ал. 4, относно приетите в производство по несъстоятелност вземания, образуваните за същите вземания граждански и търговски дела се **прекратяват**.

С оглед на тези съображения Съдът намира, че следва да прекрати производството по делото.

По молбата за конституиране на втори допълнителен ответник :

Неоснователна е **молба вх.№ 2839/ 29.12.2022** от Т.Б.” АД , с искане за конституиране на втори допълнителен ответник по делото - „ГТ –В.Т.“ ЕООД, ЕИК : * .

Разпоредбата на чл.228 от ГПК предвижда възможност за изменение на иска чрез замяна на страната в хипотеза на встъпване на нов ответник в процеса със съгласието на страните или при отказ на ищеца от иска прямо ответника и насочване на иска срещу друг ответник, който не е съгласен да встъпи в процеса. Принципно параметрите на исковата защита са зададени от ищеца още с депозирането на исковата молба, включително и по отношение на лицата, които са пасивно легитимирани да отговарят. Последващи корекции в страните са допустими само при точно определени в закона

хипотези. Срещу нов ответник ищецът може да реализира правата си в отделно производство в хипотеза на последващо субективно съединяване на иск. По този начин нито се нарушават правата на страните нито се прегражда възможността на ищеца от реализиране на съдебна защита спрямо процесното дружество.

В този смисъл е и практиката на Върховния касационен съд на Р Б.-определение №803 от 24.11.2011г. по ч.т.д.№778/2011г., I т.о, докладчик съдията М.К.; определение №862 от 05.10.2012г. по ч.т.д.№182/2012г., II т.о., докладчик съдията М.С.; определение №36 от 23.01.2012г. по ч.т.д. №18/2012г., I т.о., докладчик съдията Д.П.; определение №341 от 16.07.2013г. по ч.гр.д. №3850/2013г., I г.о., докладчик съдията Б.П.; определение №226 от 24.03.2014г. по ч.гр.д.№1183/2014г., III г.о., докладчик съдията Д. С. и други.

Искът по чл. 422 ГПК е установителен иск на кредитора за установяване на вземане срещу длъжника, за което вземане е издадена съответната Заповед за изпълнение. Искът по чл. 422 от ГПК е специален и той има ограничен предмет - само до установяване съществуването на изискуемо вземане по издадена Заповед за изпълнение

От приобщеното ЧГД № 1975 / 2020 год. по описа на ВдРС, се установява, че със Заявление рег. № 262454/25.10.2020 год по описа на ВдРС, заявителя „Т.Б.“ АД е поискало издаване на Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК само срещу „Ф-Г“ ООД /н/ гр. В. относно парично вземане по Договор за банков кредит.

Предмет на делото по иска, предявен по реда на чл. 415 ал. 1 съответно чл. 422 ГПК, както и страните по него се определят от заявителя „Т.Б.“ АД ,за съществуването на това вземане, за което вече е издадена Заповедта за незабавно изпълнение.

С решението по този иск, съдът следва да се произнесе за съществуването или несъществуването на същото право за което вече е издадена Заповедта за изпълнение, при съобразяване на посочените от заявителя обстоятелства. При предявяване на предвиденият от законодателя положителен установителен иск за съществуване на вземането и към кой длъжник е насочено това вземане е недопустимо, кредитора ищец да променя материално правната характеристика на вземането в това число и длъжника към които е насочено това вземане. Ищецът не може да въвежда други, различни правопораждащи

факти, в сравнение с тези, посочени в заявлението за издаването на Заповедта за изпълнение. В този смисъл е практиката на ВКС, постановена по реда на чл.290 ГПК/ Решение по гр. д. № 7541/2013 год , 4-то г.о.; Решение № 169/04.01.2016 год на ВКС по търг. д. №700/2011 год на 2-ро т.о. и др./ и задължителните разяснения дадени в т.11б от ТР №4/18.06.2014 год по т. д. №*/2013 год, според което в производството по иска с правно основание чл.422 ГПК е недопустимо да се изменя основанието и страните от което произтича вземането по издадената Заповед за изпълнение

Недопустимо е да има различие както по отношение на размера на вземането така и по отношение на страните по заявлението на ищеца по чл. 417 ГПК и по исковата молба. Това е така защото производството по чл. 422 във вр. с чл.415 ГПК е специално и пряко обвързано със заповедното производство по чл. 417 ГПК Тази пряка обвързаност е отразена и в обстоятелството, че искът по чл. 422 ГПК се счита предявен от подаване на заявлението за издаване на Заповед за изпълнение, както и че за иска се доплаща държавна такса, а не се внася изцяло нова такава.

Целта на иска по чл. 422 ГПК е да установи дължимостта по вземането на ищеца, така като е отразено в заповедта за изпълнение

Недопустимо е в решението на съда, ако се уважи иска, да се запише, че признава за установено, че в полза на ищеца съществува парично вземане и срещу дружество- „ГТ- В.Т." ЕООД по договор за банков кредит след като това дружество **не е страна** по този договор и няма никакви задължения по него.

С оглед на това подадената молба от ищеца за привличане на дружеството „ГТ –В.Т.“ ЕООД, ЕИК : * като втори допълнителен ответник , следва да се остави без уважение.

Водим от горното, съдът :

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ МОЛБА вх.№ 2839/29.12.2022 от Т.Б.”
АД , с искане за конституиране на „ГТ –В.Т.“ ЕООД, ЕИК : * като втори допълнителен ответник по делото .

ПРЕКРАТЯВА производството по т.д № 36/2022г по описа на В ОС ,

на основание чл.637 ал.6 ТЗ във вр с чл.638 ал.4 ТЗ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, в частта с която е оставена без уважение **МОЛБА** вх.№ **2839/29.12.2022** не подлежи на инстанционен съдебен контрол, тъй като не прегражда развитието на делото, нито е от категорията на определенията които изрично да подлежат на самостоятелен контрол съгласно разпоредбата на чл.274 от ГПК.

Определението в частта на прекратяването подлежи на обжалване с частна жалба пред САС в едноседмичен срок от съобщението до страните.

Препис от определението да се връчи и на **синдика** на „Ф-Г” ООД/Н/ -П. И. Ц..

Съдия при ОС – В.: _____